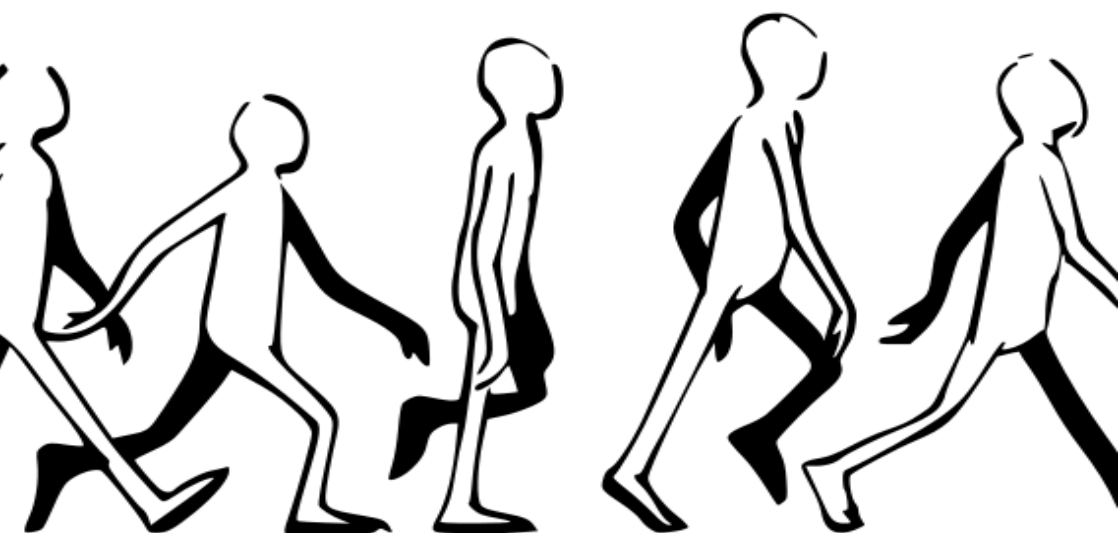

Zbrana literarna dela brezdomcev in prostovoljcev
ob slovenskem kulturnem prazniku

Korak za korakom...

...do sreče

Društvo prostovoljcev Vincencijeve zveze dobrote
Ljubljana, februar 2016

Dnevni center dan na dan,

do njega prikorakamo vsak dan.

Ta dnevni center res je za vse,
če rabijo nekaj ali pa ne.

Tu za vsakega se najde kaj,
obleka, hrana, kava ali čaj.

Če rabiš pogovor in dobro družbo,
zdravstveno pomoč, tuš ali službo!

Naši koraki so res majhni, a vztrajni,
odločni, pogumni, a dolgotrajni.

Kuhamo, čistimo in popravljamo,
človek ne jezi se, mlin, šah igramo
in najbolj pomembno, radi se imamo!

Večkrat pa tudi zaškriplje med nami,
zadevo najprej rešujemo sami.

Včasih pa živci preveč ponorijo,
takrat na pomoč kličemo policijo.

Veseli smo prostovoljcev marljivih,
pa tudi sitnih in vznemirljivih.

Vsak dan gremo za en korak naprej,
skupaj do sreče, sreče brez mej!

Molitvena skupina in pomagači

Pot sreče včasih moteče teži,
te skrbi iz dneva v dan,
da si včasih zaspan od vseh ovir.

Proti cilju s koraki slona,
a včasih samo do doma.
Ni lahko nikomur.
Od nesreče pa do srečneža
je vredna pot,
za katero se spleča truditi.
Potem ni tako težka ta pot.

Ustvarimo si jo sami.
Vseeno se trudimo sobivati
v našem skromnem skupnem domu
in sprejeti soljudi
z nasmehom na obrazu.
Dobroto odkrivati v vsakem izmed nas.
Hvaležnost in prisotnost vsakomur.
Dobrota je vedno tam,
samo oči in ušesa je treba napeti.

Damjan Puhan

KORAK ZA KORAKOM DO SREČE IN UPANJA

Kako težko je čakati tistega,

za katerega vem,
da ga nikoli ne bo...

Pa vendar puščam vrata vedno priprta.

Morda pa nepričakovano le pride On.

V daljavi slišim korake ...

Vrata se odprejo ...

U.D.

Korak za korakom po poti se gre,

kako daleč je še, pa nihče ne ve.

Sreča je v nasmehu in drobnih stvareh,
preprostih dejanjih in ozkih poteh.

Sreča je svoboda in ljubezen,
bodi za vse dobro hvaležen.

Vztrajaj, zaupaj, pogumno naprej,
prepreke pred sabo preprosto spreglej.

Če skupaj držimo, lažje bo šlo,
dlje prišli bomo in lepše nam bo.

Vezičarji

Mi, da se imamo radi, vsi.

Medsebojna ljubezen,

zdravja polna.

Skupaj gradimo novi dom

spoštovanja eden do drugega,

božje dobrote, vizije, uspešnosti.

Kultura in zabava,

božja ljubezen med nami.

Ne kreganja.

Ohranitev naše tolerance, inteligence

in življenja našega,

ki je od našega gospodarja Boga. **Sadmin Bašić**

Se duša moja veseli,

ko prijatelja dobi!

Naj novi dan prinese veselje,

naj uresniči skrite želje

Duša moja govori,

sanja, sanja lepše dni.

To življenje je sveto,

z božjo toplino odeto. **Dana**

OTROŠKO? KOBACANJE

Kot otrok neodločno in opoteče

poskuša s prvimi koraki,
pade in občuti, kako je boleče,
kako težki so koraki vsaki.

Dvigne nogo poln zaupanja,
se zažene v novi svet...
Brez izkušenj in vsakega znanja,
na obrazu pa nasmeh.

In mu klecnejo kolena,
zamaje ga kot veter cvet.
Ritka zopet bo bolela,
a predolgo vekati ne smeš.

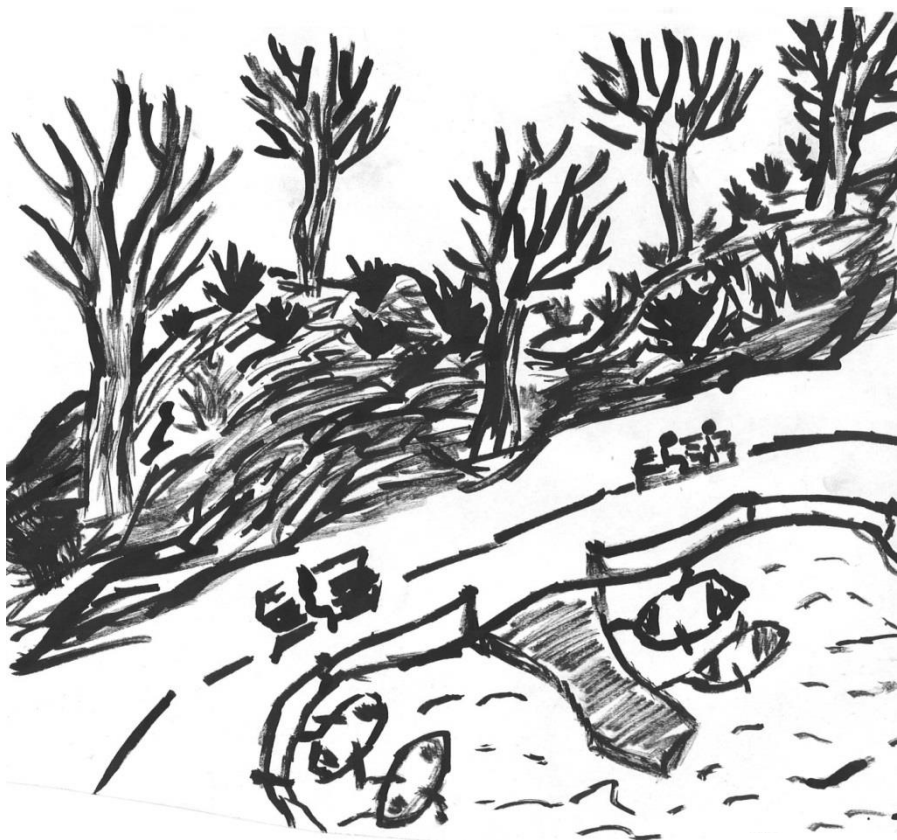
Vstane enkrat, dvakrat, trikrat...
Kdo na težave se ozira?
Saj na cilj prišel bi rad,
tja, kjer mamica se skriva.

Tako se vsak od nas potika,
vsakič znova se pobira.
Čeprav pot je otežena,
vemo, da ni brez pomena!

V sebi nosimo hrepenenje,
da nekomu v objem bi padli.
In da vztrajati bi znali,
saj do sreče vodi le zorenje.

Miriam Cukjati

Tina Vitez

Jaz splet sem tisočih rodbin,

v nevednosti, nemoči svojega hotenja

sem se rodil in padel v neskončne pasti življenja.

Zajokal sem sam, v grozi zaznavajoč trpljenje, ki ga bom zanetil
in užil.

Tako sem sam, na bregu reke upanja in zablod.

Kako življenje moje lahko smisel pogloblja?

Da življenje svoje poizkušam voditi v modrosti.

Bomo našli pot?

Uporabimo svojo najvišjo pozitivno energijo,

ki jo še premore duša.

Nekaj v meni vendar preživi.

Beseda pomembna, prepotrebna, umna,

čeprav izlita iz bolečine globin našega srca.

Iz noči se razvija dan novega upanja, pričakovanj,

da jutri morda ne bom tako obupno sam!

Mladen

Neža Šivec

KLJUČ DO SREČE

Odpri oči, spet ta pogled.

Brez moči, zapleten svet.
Začaran krog, ki ne zbledi,
iščeš pot, to vse boli.

A imamo izbiro, vztrajnost in boj,
živjo ovira, ne pustim se nocoj!
Vera zamenja, žalost razjede,
verjamem, verjamem, strah se sesede.

Sanje sladke, domišljija,
tvoja opora, fantazija,
cesta hladna uničuje te,
iz dneva v dan vlečeš se.

Sanje sladke, domišljija,
tvoja opora, fantazija,
cesta hladna uničuje te,
a zdaj je čas, da bojuješ se.

Življenje svoboda in kletka hkrati,
kakšna zabloda, če nimaš kje spati.
Malo spiješ, čaroben svet,
začasen umik, brez besed.

Včasih se še mal začiniš,
realnost svojo mal razbliniš.
Potem pa spet dobiš zavest,
in začne te peči vest.

Tinčika

Skupni koraki stkali so se,
ko Tisti tam gor zbral nas je.
Koraki oktobra začeli so se
in skupno domovanje zaživel je.

Vsak dan dogodivščinam priča smo,
ki zelo nas nasmejejo.
S skupnimi močmi stare korake popravljamo
in s pomočjo drug drugega nove korake postavljamo.

Sreča je v tem, da skupaj korakamo,
se povezujemo in razveseljujemo.

prostovoljci s Potočnikove

MAJHNA PESEM

V življenju so koraki,

majhni in veliki,
ki določijo tvoja pota in križišča.

In so prvi vtisi na ulici

in je jutro,

ki začne dan,

dober ali slab.

In je ptica,

ki te skrivoma povabi stran,

daleč stran.

In so mimoidoči,

ki jih opaziš,

ne da bi jih zares pogledal

in se vprašaš,

kakšen je njihov korak,

vse v sekundi,

ko izdih še ne ujame vdiha.

Marjetka

MISLI O SREČI PO KORAKIH

VČERAJ

Najbolj me je v preteklem letu razveselilo, da sem nekomu pomagal.

Minilo je pol leta, odkar sem zadnjič pil alkohol.

Minil je en teden, odkar ne uživam substanc.

V preteklem letu sem naredil tudi slabe korake, ampak ker dobro vedno zmaga nad zlim, se bom v letošnjem letu trudil delati vse boljše korake.

DANES

Dvigne me, ko pomislim na staro ljubezen, to mi daje zagon in energijo.

Velikokrat se spomnim staršev, bila sta dobra človeka.

Osreči me, ker lahko pohvalim sam sebe.

Osrečijo me dobri ljudje, dobri in lepi odnosi.

Korakam v boljšo smer, da naredim nekaj iz sebe in iz življenja, da bom lahko nekoč pomagal drugim.

Vedno moramo sami narediti prvi korak, če hočemo sploh kaj doseči, namesto nas ga ne bo naredil nihče drug.

Sreča je v iskanju in delanju dobrega, v medsebojnih odnosih na skupni poti v življenje.

Veliki koraki, o katerih vsi sanjamo, nam največkrat prinesejo občutek nezmožnosti, stres, zaradi majhnega števila doseženih ciljev pa nizko samopodobo.

Predvsem je pomembno, da smo obkroženi z ljudmi, ki jih imamo radi, ki nas podpirajo in spodbujajo.

Z medsebojno pomočjo, skrbjo in spoštovanjem lahko rešimo številne težave.

Kdor ne more osrečiti samega sebe, ne bo mogel osrečiti drugega.

Naj te ne bo strah, če napreduješ počasi, pomembno je, da ne obstaneš.

Sreča je ko vidimo kaj lepega, srečamo koga ali kaj naredimo. Ko začutim človeka s srcem.

Pot ljubezni do celega sveta, vodi do lastnega srca.

Srečo ne moremo iskati samo v dejanjih, ker jo lahko najdemo tudi drugod.

Do sreče se pride lahko z enim korakom, z eno besedo in z enim nasmehom. Vsi si želimo biti srečni, zato se moramo naučiti, da postanemo prijaznejši. Sočutje je osnovo živilo sveta!

Z danes na jutri ne moremo nič spremeniti, lahko pa korak za korakom.

Sreča je, da se sreča več.

JUTRI

Razveselilo bi me, da bi našel fajn punco.

Razveselilo bi me zdravje, če je zdravje, je tudi sreča.

Da bi se nehale vojne, atentati, da bi bil na svetu mir.

Srečo bom lahko uresničil tako, da jo bodo začutili drugi.

Ko razviješ ljubeče srce, lahko spremeniš tudi druge.

Z zaupanjem zrimo v prihodnost in bodimo odločni, da bomo z majhnimi koraki napredovali.

Milan, Gašper, Maša, Franci, Blaž, Dana in ostali

SREČA

Gledam jo, tako oddaljena se zdi,

kot da šele popolnost je rodi.

Hitim, da ujela bi jo,

da z njo ogrela bi srce.

A v hitenju je najdem ne,

le v miru srca obišče me.

Hlastam po njej,

zanjo bi naredila vse,

a pravi mi,

naj le odprem srce,

naj kot otrok v ponižnosti in veselju zaživim

in se novih izzivov ne bojim.

Kaže mi, da brez zaupanja ne gre,

brez solz in objemov, ki bogatijo te.

Da to pot sočutja in nežnosti je,

ki videti dobro v človeku vabi te,

ga sprejeti v majhnosti

in objeti v ranjenosti.

Tako drugačna od mojih predstav se zdi,

v katerih le počivala in uživala bi.

A to je pot hrepenenja,

bojev in življenja,

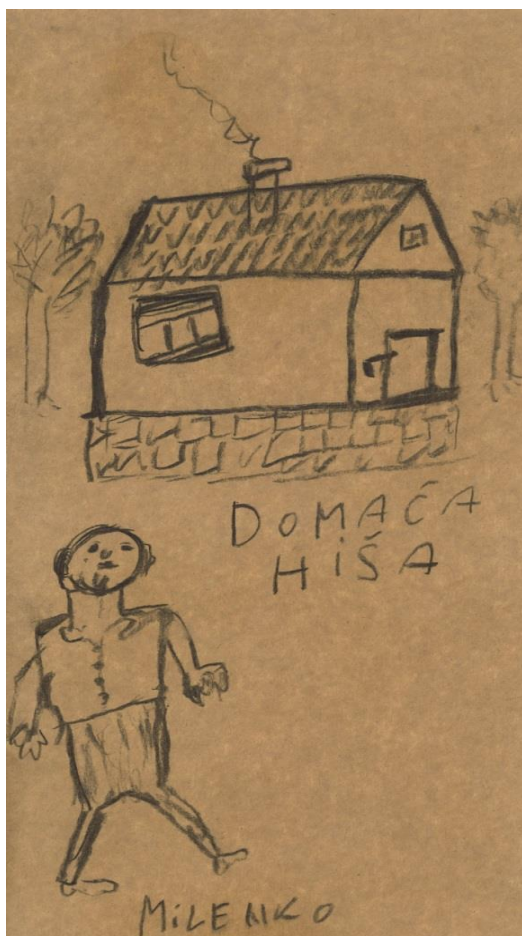
darovanja in veselja,

naporov in vstajenja.

In korak za korakom po njej hodim,
kdaj pa kdaj zablodim,
pod stiskami klonim,
a poberem se
in grem kamor me vodi srce,
ki še verjame, da sreča čaka tudi na me.

Mateja

Milenko Novaković

Srečen sem bil dolga leta, ker sem bil zaposlen, imel sem dom in ustaljenost. Potem se je zalomilo. Od takrat mi je težje, a nikoli nisem obupal. Enkrat bo na onem svetu boljše. Zdaj še ne vem. Zdaj bom šel tja. Zdaj hodim korak za korakom in me nič ne skrbi. Morda je to tudi sreča zame. Glavno je, da se nikoli ne obupa! **Marko**

Največja sreča zame bi bila, da bi me korak za korakom pripeljal do stanovanja. Počutila bi se srečno in zadovoljno, ker bi si lahko uredila skromno življenje. Verjamem v srečo, ki me bo pripeljala do življenjskega cilja. Korak za korakom grem proti sreči, ker me gotovo kje čaka. Želim si, da bi skromno in srečno živeli, v skupnem skromnem stanovanju. Verjamem, da se mi bo uresničila življenjska želja. **Dajana**

Nehal sem kaditi in ne mislim več začeti. Ni zdravo in tega ne potrebujem. Vedno sem hodil na fitnes in igral nogomet. To me je sproščalo.

Sreča zame danes je biti sit, urejen, na toplem, med v redu ljudmi. Če sem med prijetnimi ljudmi, je to zame veliko zadovoljstvo.

Ljudje, ki mi pomagajo hoditi so socialni delavec v zavetišču, s katerim se lahko pogovorim in VZD, kjer sem na toplem.

Rad sem z ljudmi, nisem samotar.

Varčujem za vpis na fakulteto za računalništvo. **Benjamin**

NAVZGOR

Za izgubljenimi odnosi sem tožil,

brez njih da obstal sem.

A bili so kot pomožne rakete,

ki raketoplan ponesejo višje,

da silo premaga, ki vleče nazaj -

na neki točki pride ločitev,

sicer se izpraznjeni spremenijo v balast,

ki potegne te zopet na tla.

Ne, jaz hočem navzgor, v nebo!

Glej, tu so še drugi,

kot voda, ki znova in znova se vrača,

odžaja, povrne moči.

Ob njih je vse lažje,

ne sprašujem za smer.

Le hodim.

In čutim, vidim v srcih veselje,

moč in pogum,

da drug za drugega to, prav to smo:

gorivo in voda.

Morda sem res spet okoli,
a nisem na istem.
Pogled je drugačen, razgled se odpira.
Kot v spirali se dvigam,
počasi, a vztrajno.
Korak za korakom.
Meter za metrom.
Svetlobno leto za letom.
Med zvezde. Do sreče.

JAKOB

Ko naredim nekaj lepega,
pa ti sprejmeš vsaj delček tega.

Ko čutim, da pripadam
in me ti sprejmeš.

Ko se ti nasmehnem,
pa mi nasmeh vrneš.

Ko čutim, da me Bog obdaja s svojo milostjo.

Mirjana Vižintin

Če si karakter,
če si iz železa,
boš šel naprej.
Kadar si nemočen,
če si kot spužva,
mehak in ranljiv,
je bolje, da se umakneš ...
Ker ljudje to vedo,
vedo, kje si ranljiv.
Takrat je bolje, da se umakneš
in si sam.

V življenju moraš imeti razpored dobrin,
čustvenih in duševnih,
potem pridejo materialne.
Čustva moraš imeti
vedno na svojem mestu,
da ne skreneš s poti ...

Vse je prav,
če imaš srečo,
da dobro delaš dan za dnem.

Jan Šomič

SREČA – KDO?

Minljivi kozarec naslade odhaja,

pomika se daleč, daleč od raja.

Kako naj korakam, se odmikam napakam?

Se čas mi pomika, brez sreče profita.

Ko kličem te dekle, se spomnim pretekle

napake vznesene, v spominih obujene.

Ljubiti, napak ne storiti,

pokončno stopiti, bolj naju vzljubiti.

Glava boli me, boli me telo,

drevo iz raja še raste lepo.

So to zdravila, da bi ti me vzljubila?

Obupan sem jaz, češ da si edina.

Dejala si mi, da pesnik bi moral jaz biti,

a strah me je, želel bi vse pozabiti.

Lepše so misli, ki v glasbi so pristni,

napevi svobode za še mnoge rodove.

Upam pa, da On nov korak mi da,

kozarec sreče za oba.

Korak za korakom sem se k sreči obračal,

al' bliža se, al' bom to dočakal?

Franci Cimerman

Ko razmišljam, kaj je zame sreča, si največkrat ne znam odgovoriti. Včasih sem srečna že, če zjutraj brez težav vstanem in odidem po svojih opravkih, včasih sem srečna, ko opazujem zadovoljne obraze ljudi okoli sebe. Srečna sem, ko opazim, kako se narava prebuja okoli nas. Zgodi se, da sem srečna že ob sami misli na jutrišnji dan oziroma na mojo prihodnost.

Vse kar se nenehno dogaja okoli nas, ves nemir, ki se kopiči v ljudeh, slabo vpliva na naše življenje. Sprašujem se, ali so ljudje, ki imajo dobre službe, veliko denarja, dobre avtomobile, potujejo po celem svetu, srečni? Brez težav si privoščijo vse in še več kot si želijo oziroma sploh potrebujejo. Oni niso postavljeni pred velika vprašanja o prihodnosti.

Kaj pa jaz? Kako naj bom srečna, če vem, da je moja prihodnost vprašljiva? Zavedam se, da prihaja čas, ko bom morala svoje želje, cilje v prihodnosti premisliti, da bom sploh preživela. V tem svetu je resnično težko načrtovati, zato je najbolje, da sprejemaš svoje življenje takšno, kot je. Srečo pa si kuješ sam, tako kot je v dani situaciji najboljše. Kako je sreča opoteča in kako zna biti življenje tudi krivično! Lahko dobimo vse, kar si zaželimo in v isti sapi to izgubimo - za vedno!

Pa vendar: kaj človek potrebuje, da je srečen? Topel in varen dom, če ga imaš. Sobivanje z ljudmi, ki te imajo radi takšnega kot si, sprejemajo tvoje dobre in slabe lastnosti. Pomembno je, da imaš topla, čista oblačila, da vsakodnevno skrbiš za svojo higieno in svoj obstoj. Seveda je vse povezano z denarjem. In če ga ni? Morda srečaš ljudi, ki ti bodo v stiski pomagali. Velikokrat sta prijaznost in iskrenost ljudi vredni več od vsega bogastva. Sreča je, da bije srce, da oči vidijo, stisk roke in topel obrok! Sonce sije tudi tistim, ki imajo malo ali nič. Naj bo lepo tudi, če se veselimo, da smo živi in da nekdo misli na nas!

Dana Erič